

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

27 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte
Judecători

Nicolae Gordilă,
Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Cahul din 05 mai 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 05 noiembrie 2015, declarat de inculpatul

Niculița Lilian Ilie, născut la 09 aprilie 1988, originar și locuitor al s. Văleni, r-nul Cahul, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare,</i> <i>14.11.2014 – 05.05.2015,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>09.06.2015– 05.11.2015,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>02.03.2016 –27.04.2016.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, din 05 mai 2015, inculpatul Niculița Lilian a fost condamnat în baza art. 151 alin. (4) Cod penal la 14 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, începând din 07 mai 2015, cu includerea în termenul pedepsei a timpului aflării în arest preventiv de la 25 septembrie 2014 până la 07 mai 2015.

2. Instanța de fond a constatat, că la 24 septembrie 2014, orele 21.00 – 23.00, inculpatul Niculița Lilian, acționând de comun acord cu o persoană în privința căreia cauza penală a fost disjungată, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se la domiciliul lui Nastas R., din s. Văleni, r-nul Cahul, în timpul neînțelegerilor dintre

acesta și Bria N., cu scopul cauzării vătămărilor intenționate grave, i-au aplicat ultimului multiple lovituri peste cap și alte regiuni ale corpului cu mâinile și picioarele.

Tot el, întru continuarea acțiunilor sale infracționale, la 24 septembrie 2014, orele 21.00 - 23.00, acționând de comun acord cu o persoană în privința căreia cauza penală a fost disjungată, fiind în stare de ebrietate alcoolică, urmărindu-l pe Bria N., lângă traseul Cahul – Giurgiulești, în s. Văleni, r-nul Cahul, ca urmare a neînțelegerilor dintre el și Bria N., cu scopul cauzării vătămărilor intenționate grave, i-a aplicat ultimului multiple lovituri peste cap și alte regiuni ale corpului cu mâinile și picioarele, în rezultatul cărora Bria N. a decedat.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut vina parțial și a declarat că Bria N. l-a înjurat, motiv pentru care i-a aplicat o palmă peste față, iar Iacovlev N. l-a lovit de mai multe lovituri, sărind și cu picioarele peste el. După, l-au urmărit pe Bria N. și Iacovlev N. iar l-a lovit pe Bria N., iar el i-a aplicat doar o lovitură cu piciorul în spate. Însă, Iacovlev N. l-a lovit cu pumnul în nas aplicându-i și două lovituri cu piciorul după cap. Când au plecat, Bria N. era însângerat, dar viu.

Totodată, vinovăția inculpatului este integral dovedită prin probele administrate.

Astfel, Iacovlev N., condamnat prin sentința judecătoreiei Cahul din 06.02.2014, a declarat, că s-a luat la bătaie cu Bria N., intervenind și inculpatul, care a lovit cu pumnii în Bria N. Când au ieșit în curte, inculpatul a continuat să îl lovească pe Bria N. cu pumnii și picioarele în cap.

Partea vătămată Bria E., a declarat că a fost telefonată de cumnata sa, care i-a comunicat că soțul Bria N. a fost omorât de Iacovlev N. și Niculița L.

Martorul Nastas R. a declarat, că Bria N., Iacovlev N. și inculpatul au început să se bată, iar Iacovlev N. și inculpatul i-au aplicat lui Bria N. lovituri cu pumnii.

Martorul minor Nastas V. a declarat, că inculpatul și Iacovlev N. săreau cu picioarele peste Bria N., care era la pământ, însângerat. Îl loveau cu pumnii și picioarele în piept, peste cap și picioare.

Potrivit procesului-verbal de autosesizare din 25.09.2014, la IP Cahul a parvenit înștiințarea telefonică, că în s. Văleni, r-nul Cahul, lângă traseu a fost depistat cadavrul victimei.

Conform procesului-verbal din 25.09.2014, a fost efectuată cercetarea la fața locului, pe porțiunea de drum de țară amplasat în centrul s. Văleni, r-nul Cahul, la intersecție, unde lângă fântână a fost depistat cadavrul victimei.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 263 din 25.09.2014, decesul victimei a survenit de la leziuni corporale grave, periculoase pentru viață manifestate prin: traumă închisă cranio – cerebrală cu hematom în spațiul subdural și epidural cu compresia emisferei cerebrale de dreapta și țesutului cerebral, echimoze plăgi pe obraz, cap, revărsări sangvine în țesuturile pericraniene, gât, limbă, torace, fractura coastelor 6-7 de stânga. Vătămările corporale menționate, fiind produsul multiplelor acțiuni traumatice aplicate în regiunea obrazului, capului, gâtului, toracelui de stânga cu obiecte contondente dure, mai mult caracteristice la lovituri, la lovirea cu picioarele încălțate, posibil și cu pumnii, cu probabilitate mărită că victima se afla în poziție culcată. După producerea vătămărilor corporale posibil ca victima să se fi

aflat în stare de inconștiență, fără a se deplasa de sinestătător, supraviețuind 5-6 ore înainte de deces. În proba de sânge s-a depistat alcool etilic în cantitate de 2,63 %, adică stare de ebrietate avansată.

În baza probelor administrate, instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, ca vătămare intenționată gravă a integrității corporale, care este periculoasă pentru viață, săvârșită de două persoane, vătămare care a provocat decesul victimei.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța a ținut cont de prevederile art. 75 – 77 Cod penal, că infracțiunea săvârșită este una gravă, că inculpatul anterior nu a fost judecat, că lipsesc circumstanțele atenuante, că a săvârșit infracțiunea în stare de ebrietate, la evidența medicului psihiatru, narcolog nu se află, a recunoscut parțial vinovăția, concluzionând că reeducarea și corectarea lui este posibilă doar prin izolare de societate.

3. Avocatul Alla Chebac, a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat.

Apelanta a invocat, că toate dubiile la demonstrarea vinovăției urmează a fi interpretate în favoarea inculpatului.

Probele prezentate nu confirmă vinovăția inculpatului.

Conform raportului de expertiză medico – legală nr. 263, din 25.09.2014, la Bria N. au fost depistate leziuni corporale, una dintre care era letală și alta nu. Leziunile corporale, care au dus la deces, sunt – traumă craniocerebrală închisă, hematom subdural pe dreapta. Restul leziunilor corporale, care au fost descrise, nu au putut duce la deces. Iar conform explicațiilor lui Iacovlev N., date în calitate de bănuț, acesta a aplicat lovituri în regiunea capului cu picioarele și pumnii.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 05 noiembrie 2015, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a reținut, că instanța de fond corect a catalogat ca neîntemeiate argumentele inculpatului, precum că moartea lui Bria N. nu a survenit în urma acțiunilor sale, dar în urma acțiunilor lui Iacovlev N., deoarece prin raportul de expertiză medico-legală nr. 263 din 25.10.2014, s-a stabilit, că moartea victimei a survenit în rezultatul aplicării mai multor lovituri și delimitarea lor în raport cu acțiunile comune ale inculpatului și celeilalte persoane nu este posibilă.

Instanța de fond, legal a constatat existența vinovăției inculpatului în cauzarea leziunilor corporale victimei, și aceste leziuni au fost apreciate în conformitate cu Regulamentul Ministerului Sănătății nr. 99/2003, ca grave, soldate cu moartea lui Bria N., fapte ce dovedesc intenția inculpatului în a-i cauza părții vătămăte aceste leziuni corporale grave, care au avut ca urmare decesul lui Bria N.

5. Inculpatul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat.

Recurentul a indicat, că martorul Nastas R. a declarat, că inculpatul a lovit o singură dată victima cu palma peste față, iar Iacovlev N. a declarat că el i-a aplicat lovituri în regiunea capului, pieptului și în față.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Însă, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat nici un temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Rezultă, astfel, că recursul nu întrunește condițiile legale de conținut prevăzute în articolele specificate, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar declarat, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **2.** și **4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatului, părții vătămate Bria E., martorilor Iacovlev N., Nastas R. și Nastas V., procesului-verbal de autosesizare din 25.09.2014, procesului-verbal de cercetare la fața locului din 25.09.2014, raportul de expertiză medico-legală nr. 263, din 25.09.2014, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, acestea confirmând în mod concludent prezența în faptele inculpatului a acțiunilor de vătămare intenționată

gravă a integrității corporale, care este periculoasă pentru viață, săvârșită de două persoane, vătămare care a provocat decesul victimei.

Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Pe lângă aceasta, recursul vizat este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat circumstanțele cauzei privind vinovăția inculpatului (*pct. 5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul inculpatului, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, și invocarea doar acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal (*pct. 5. din decizie*).

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2., 4. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*), nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că în acțiunile inculpatului au fost întrunite elementele infracțiunii imputate, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul ordinar este vădit neîntemeiat, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Niculița Lilian Ilie, împotriva sentinței Judecătorei Cahul din 05 mai 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 05 noiembrie 2015, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 25 mai 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco